

[Viggo Starcke.]

Bjørn Kraft førte frem. Hvis venstre er tilhænger af frihandel, så svinder jo interessen i det, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft sagde, og jeg vil derfor gerne endnu en gang spørge det ærede medlem hr. Erik Eriksen, om han er tilhænger af told, eller om han er tilhænger af frihandel. Det ærede medlem synes, forstår jeg, at dette er et latterligt spørgsmål, og jeg vil indrømme ham, at den kunst, hvormed han forstår at gå uden om reelle spørgsmål i sine mange taler i den sidste tid, minder mig om historien om den berømte præst, der, dengang Mallebrok skulle stedes til hvile, sagde ingenting. Her er der endelig en lejlighed for det ærede medlem til dog at sige noget, hvis han vil ulejlige sig med et svar.

Der er i dag talt meget om den strid, der herhjemme har været omkring ordningen af Danmarks forsvar, en strid, som er uhyggelig, fordi den ikke bundet i en saglig bedømmelse af en objektiv opgave, men bevæger sig inde på manøvrernes grund, hvor det svirrer om ørerne med 16 måneder, 18 måneder, 20 måneder, 2 måneder mere eller mindre. Hele den strid, der er ført ind mellem venstre-konservative og socialdemokrater, kan i det lange løb få meget uheldige konsekvenser for ordningen af Danmarks forsvar, fordi de hyppige ændringer, som finder sted, for det første giver administrationen et meget stort og unødvendigt besvær, for det andet skaber konfusion i befolkningen og for det tredje nedbryder tilliden til den alvor, hvormed dette spørgsmål skulle behandles. Nu er i moderne krigsførelse lig et meget vigtigt moment, når det drejer sig om at bedømme krigsførelsen, og jeg har på fornemmelsen, at der fra forskellig side gøres, hvad der kan for at hælde olie på ilden. Fra min side vil jeg gerne gøre, hvad jeg kan for at hælde olie på vandet, således at man kunne få stillet denne strid og løst problemerne på en objektiv basis.

Nu i vinter, hvor Danmarks forsvarsordning skal tages op til revision, vil jeg meget anbefale, at man ser med friske og nye øjne på det og er opmærksom på de værdifulde erfaringer, som er gjort i Canada, hvor man har bygget et meget stærkt og virkningsfuldt forsvar op på den rene frivillighed uden nogen form for tvangsudskrivning,

og at man ser på det lille, dygtige Schweiz, som har et forsvar så stærkt, at det var meget stærkt medvirkende til, at Schweiz kunne holde sig udenfor den sidste verdenskrig og ikke fristede og indbød til angreb udefra. Schweiz har opbygget sit forsvarssystem på den moderne tanke, at beredskabsstyrken kan bo hjemme, at den kan spredes, så den er mindre sårbar; og ved at lade beredskabsstyrken bo hjemme kan man dels opnå, at den kan deltage i produktionslivet, dels at den ganske anderledes hurtigt kan mobiliseres, og samtidig har beredskabsstyrken på den måde sin udrustning, sine uniformer og sine våben hos sig. Udviklingen i moderne forsvarspolitik har medført, at en hærs betydning ikke længere måles ved det antal mænd, som er indkaldt, men at hele organisationen og opbygningen af forsvaret er afgørende, og at den ånd, som står og bærer et sådant forsvar, er aldeles afgørende, og denne forsvarsvenlige ånd kan kun trives i frivillighed. Der er ikke noget, der i den grad har været med til at ødelægge forsvarsviljen i Danmark, som den tvungne militærtjeneste. Hele den tekniske forberedelse, hele den moderne udvikling af teknikken, som så stærkt blev fremdraget i dag af det ærede medlem hr. Carsten Raft, da han oplyste, at et infanteriregiment nutil dags har otte forskellige våben — alt dette medfører, at langtidstjeneste, næsten eksperttjeneste, er blevet nødvendig og denne kan ikke bygges op på tvangsudskrivning, men kan bygges op på frivillig basis og med en ordentlig løn.

Jeg tror, vi alle har hver vort ansvar for den situation, hvori dansk forsvarspolitik befinder sig. Regeringen har sin del af ansvaret, venstre og konservative har deres del af ansvaret. Der har fra den højtærede forsvarsministers side været rettet kontraangreb og fremført mange forklaringer på de skiftende foranstaltninger, som regeringen har truffet i den sidste tid, og et af hans ornitologiske udtryk var dette, at selvom en fugl flyver nok så højt, skal den dog fødes her på jorden. Nu er det jo ikke sådan, at alle fugle får deres føde på jorden; svalerne flyver sommetider højt og får deres føde deroppe. Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) talte i dag om, at det gjaldt om at forstå fuglenes sprog — jeg håber, han er i stand til at forstå tavs-